PADOMES IETEIKUMS

(2017. gada 11. jūlijs)

par Francijas 2017. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2017. gada stabilitātes programmu

(2017/C 261/09)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ([1]) un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ([2]), un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Komisija 2016. gada 16. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, iezīmējot 2017. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sākumu. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes apstiprināja 2017. gada 9. un 10. marta Eiropadome. Komisija 2016. gada 16. novembrī, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Francija tika minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku, ko apstiprināja 2017. gada 9. un 10. marta Eiropadome. Padome 2017. gada 21. martā pieņēma Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku ("ieteikums par eurozonu") ([3]).

(2) Ņemot vērā to, ka Francija ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro, un ekonomiskajā un monetārajā savienībā starp ekonomikām ir cieša savstarpējā saikne, Francijai būtu jānodrošina pilnīga un savlaicīga ieteikuma par eurozonu īstenošana, kā tas ir atspoguļots 1.–4. ieteikumā turpmāk.

(3) 2017. gada ziņojums par Franciju tika publicēts 2017. gada 22. februārī. Tajā tika izvērtēti Francijas panākumi attiecībā uz to, kā tiek īstenoti Padomes 2016. gada 12. jūlijā pieņemtie konkrētai valstij adresētie ieteikumi, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, un Francijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2017. gada 22. februārī. Balstoties uz Komisijas vērtējumu, varēja secināt, ka Francijā pašlaik pastāv pārmērīga makroekonomikas nelīdzsvarotība. Jo īpaši, Francijai ir raksturīga vāja konkurētspēja un lielais un pieaugošais valsts parāds zema produktivitātes pieauguma kontekstā. Nepieciešamība rīkoties, lai samazinātu risku saistībā ar nelabvēlīgu ietekmi uz Francijas ekonomiku un – ņemot vērā valsts lielumu un pārrobežu nozīmību – arī uz ekonomisko un monetāro savienību, ir īpaši svarīga.

([1]) OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.
([3]) OV C 92, 24.3.2017., 1. lpp.

(4) Francija 2017. gada 28. aprīlī iesniedza savu 2017. gada valsts reformu programmu un 2017. gada stabilitātes programmu. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās tika izvērtētas vienlaikus.

(5) Attiecīgie konkrētai valstij adresētie ieteikumi ir iekļauti Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondi) 2014.–2020. gadam plānošanā. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Komisija ir sniegusi papildu norādes par to, kā tā izmantotu minēto noteikumu norādēs par to pasākumu piemērošanu, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

(6) Francija šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta korektīvajā daļā. Kā teikts tās 2017. gada stabilitātes programmā, valdība plāno atbilstoši Padomes 2015. gada 10. marta ieteikumam saskaņā ar pārmērīga budžeta deficīta procedūru līdz 2017. gadam novērst pārmērīgo nominālo deficītu 2,8 % no IKP. Tiek plānots, ka nominālais deficīts turpinās samazināties, 2020. gadā sasniedzot 1,3 % no IKP. Vidēja termiņa budžeta mērķi – strukturālo deficītu 0,4 % apmērā no IKP – plānots sasniegt līdz 2019. gadam. Tomēr tiek prognozēts, ka pārrēķinātā strukturālā bilance ([2]) 2020. gadā sasniegs - 1,2 % no IKP un tādējādi vidēja termiņa mērķis programmas laikposmā netiks sasniegts. Saskaņā ar 2017. gada stabilitātes programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP samazināsies no 95,9 % no IKP 2018. gadā līdz 93,1 % no IKP 2020. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams. Tajā pašā laikā pasākumi, kuru mērķis ir veicināt plānoto deficīta mērķu sasniegšanu no 2018. gada, netika pietiekamā mērā precizēti.

(7) 2015. gada 10. martā Padome ieteica Francijai līdz 2017. gadam novērst pārmērīgu budžeta deficīta situāciju un panākt vispārējās valdības budžeta deficītu 2,8 % apmērā no IKP, kas atbilst strukturālās bilances uzlabojumam 0,9 % apmērā no IKP 2017. gadā. Pamatojoties uz Komisijas 2017. gada pavasara prognozi, tiek prognozēts, ka nominālais budžeta deficīts 2017. gadā sasniegs 3,0 % no IKP, kas atbilst Līgumā noteiktajai atsauces vērtībai, bet pārsniedz Padomes ieteikto mērķi. Attiecībā uz 2018. gadu nemainīgas politikas apstākļos prognozēts, ka nominālais deficīts sasniegs 3,2 % no IKP, tādējādi pārsniedzot Līgumā noteikto atsauces vērtību un veicinot riskus, kas apdraud pārmērīga budžeta deficīta ilgtspējīgu korekciju. Turklāt tiek prognozēts, ka ieteiktie fiskālie pasākumi netiks īstenoti laikposmā, uz ko attiecas pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, jo Francijas īstenotā konsolidācijas stratēģija galvenokārt balstās uz ciklisko nosacījumu uzlabošanu un zemo procentu likmju turpināšanos, kas ir ārpus iestāžu kontroles.

(8) Ja tiks nodrošināta savlaicīga un ilgtspējīga pārmērīgā deficīta korekcija, Francijai 2018. gadā būtu piemērojama preventīvā Stabilitātes un izaugsmes pakta daļa un pārejas noteikums par parādu. Ņemot vērā Francijas fiskālo stāvokli un jo īpaši parādu līmeni, tiek sagaidīts, ka Francija veiks turpmākas korekcijas virzībā uz vidēja termiņa budžeta mērķi – strukturālo deficītu 0,4 % apmērā no IKP. Atbilstoši Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumu satvarā kopīgi pieņemtajai korekcijas matricai šāda korekcija nozīmē prasību, lai valdības neto primāro izdevumu ([3]) nominālās izaugsmes līmenis 2018. gadā nepārsniegtu 1,2 %. Tas atbilstu ikgadējai strukturālajai korekcijai 0,6 % apmērā no IKP. Nemainīgas politikas apstākļos pastāv risks, ka 2018. gadā būs ievērojama novirze no minētās prasības. Pastāv arī risks, ka Francija 2018. gadā neievēros pārejas noteikumu par parādu, jo paredzams, ka strukturālā bilance pasliktināsies par 0,5 % no IKP pretstatā minimālajai lineārajai strukturālajai korekcijai 0,4 % apmērā no IKP. Kopumā Padome uzskata, ka Francijai nepieciešams būt gatavai veikt papildu pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 2017. gadā, un ka no 2018. gada būs vajadzīgi papildu pasākumi, lai ievērotu Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumus. Tomēr, kā tas paredzēts Regulā (EK) Nr. 1466/97, izvērtējumā par budžeta plānojumu un rezultātiem būtu jāņem vērā attiecīgās dalībvalsts budžeta līdzsvarotība, ņemot vērā ciklisko apstākļus. Kā

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

([2]) Cikliski koriģētā bilance, atskaitot vienreizējus un pagaidu pasākumus, ko Komisija pārrēķina, izmantojot vispārpieņemtu metodoloģiju.

([3]) Valdības neto izdevumus veido kopējie valdības izdevumi, izņemot procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem. Valsts finansētā bruto pamatkapitāla veidošanas līmenis ir izlīdzināts četru gadu laikposmā. Ir ņemti vērā tiesību aktos paredzētie diskrecionārie ieņēmumu pasākumi vai ieņēmumu palielinājumi. Vienreizēji pasākumi gan ieņēmumu, gan izdevumu jomā ir atskaitīti.

atgādināts Komisijas paziņojumā par 2017. gada Eiropas pusgadu, kas pievienots šiem konkrētai valstij adresētajiem ieteikumiem, 2018. gada budžeta plāna projekta izvērtējumā un 2018. gada budžeta rezultātu izvērtējumā būs pienācīgi jāņem vērā mērķi panākt fiskālo politiku, kas palīdz gan stiprināt notiekošo atveseļošanos, gan nodrošināt ilgtspējību attiecībā uz Francijas publiskajām finansēm. Šajā kontekstā Padome ņem vērā, ka Komisija plāno veikt vispārēju izvērtējumu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97, jo īpaši ņemot vērā ciklisko situāciju Francijā.

(9) Publisko izdevumu attiecība pret IKP Francijā ir viena no augstākajām Savienībā. Tiek prognozēts, ka izdevumu īpatsvars 2017. gadā sasniegs 56,2 % no IKP, kas ir par 9,7 procentpunktiem augstāks nekā Savienībā. Francija ir izmantojusi uz izdevumiem balstītu konsolidācijas stratēģiju, kas ir balstīta galvenokārt uz procentu likmju samazināšanos un publisko investīciju samazināšanu. Tomēr ir maz ticams, ka vidējā termiņā dominēs zemas procentu likmes, un produktīvu publisko investīciju samazināšana nākotnē varētu kaitēt ekonomiskajam potenciālam. Savukārt izdevumu pārskatos ir identificēti vairāki iespējamie efektivitātes ieguvumi, kas nav tikuši īstenoti. No kopējā plānotā izdevumu ietaupījuma EUR 50 miljardu apmērā attiecībā uz laikposmu no 2015. līdz 2017. gadam izdevumu pārskatos ir minēta tikai niecīga daļa – mazāk nekā 2 %. Tomēr 2016. gada budžetā faktiskos pasākumos pārtapa tikai daļa no tiem, savukārt 2017. gada budžetā ietvertie pasākumi balstījās uz izdevumu ietaupījumiem, kas jau apzināti 2015. gada izdevumu pārskatā. Ietaupījumus, kas izriet no izdevumu pārskatiem, varētu ievērojami palielināt, paplašinot pārskatīšanā iekļautās izdevumu jomas un īstenojot daudzgadu stratēģiju, lai konstatētās ietaupījumu iespējas pilnībā pārvērstu konkrētos budžeta pasākumos.

(10) Augstas sociālā nodrošinājuma iemaksas apvienojumā ar augstu nodokļu līmeni, kas rada slogu uzņēmumiem, var atturēt privātās investīcijas un ierobežot uzņēmumu izaugsmi un jaunu darbvietu izveidi. Turpināja īstenot politikas pasākumus darbaspēka iemaksu samazināšanai, 2016. gada aprīlī aizsākot solidaritātes un atbildības pakta ietvaros plānotās darba devēju sociālā nodrošinājuma iemaksu samazināšanas otro posmu. Turklāt attiecībā uz 2017. gadu valdība no 6 % līdz 7 % ir palielinājusi nodokļu kredītu konkurētspējai un nodarbinātībai (*CICE*). Šie pasākumi nodokļu īpatsvara samazināšanai darbaspēka izmaksās kopš 2013. gada ir uzlabojuši Francijas konkurētspēju, taču agrāk uzkrātie zaudējumi vēl nav atgūti. Ņemot par pamatu vidējo algu, Francijā 2015. gadā darba devēju sociālā nodrošinājuma iemaksas (attiecībā pret kopējām darbaspēka izmaksām, ko sedz darba devējs) bija visaugstākās Savienībā, lai gan tām ir tendence samazināties. Šo pasākumu jaunākie novērtējumi uzsvēra to pozitīvo ietekmi uz nodarbinātību un uzņēmumu peļņas normu, bet ir vajadzīgi turpmāki novērtējumi, lai pilnībā novērtētu to ietekmi uz algām, investīcijām, nodarbinātību un uzņēmumu uzcenojumu. Jaunākie novērtējumi arī liecina, ka darbaspēka izmaksu samazināšanas shēmu konsolidācija un to pārtapšana pastāvīgu sociālo iemaksu samazinājumos optimizētu to ietekmi uz nodarbinātību un investīcijām.

(11) 2016. gada 1. jūlijā faktiskā vidējā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme – 38,4 % – bija augstākā Savienībā; arī citi ražošanas nodokļi ir īpaši augsti. Tomēr Francija ir veikusi pasākumus nolūkā 2020. gadā samazināt uzņēmumu ienākuma nodokļa likumisko likmi līdz 28 %. Tajā pašā laikā nodokļu slogs attiecībā uz patēriņu samazinās lēnāk nekā citās dalībvalstīs. Pēc ieņēmumiem no patēriņa (procentuāli no iekasētajiem nodokļiem kopā) Francija 2014. gadā ierindojās 27. vietā Savienībā. PVN sistēmai ir raksturīga vidēja pamatlikme un zemas samazinātās likmes, ko piemēro lielai bāzei. Nodokļu sistēmas sarežģītība var radīt šķēršļus sekmīgi funkcionējošai uzņēmējdarbības videi. Francijā ir augsts nodokļu slogs, daudz nodokļu atlaižu, samazinātas likmes un liels skaits nodokļu shēmu, kas palielina atbilstības nodrošināšanas izmaksas un nenoteiktību, jo īpaši uzņēmumiem. Kopējie nodokļu izdevumi Francijā ir ievērojami, proti, pārsniedz 3 % no IKP. Nodokļu iekasēšanas iestāžu administratīvās izmaksas ir augstas, pārsniedzot Savienības vidējo rādītāju.

(12) 2016. gadā bezdarba līmenis samazinājās līdz 10,1 %. Bezdarba līmenis ir augstāks jauniešu, mazkvalificētu darba ņēmēju un ārpus Eiropas Savienības dzimušo vidū. Pārvaldības reformas, kas patlaban norit, ir būtisks priekšnoteikums, lai saskaņotu mācību iespējas ar nodarbinātības perspektīvām un ekonomikas vajadzībām. Vienlaikus darba meklētāji, mazāk kvalificētie darba ņēmēji un MVU darbinieki saskaras ar pastāvīgām grūtībām attiecībā uz apmācības pieejamību. Lai nodrošinātu viņu līdzdalību un apmācības piemērotību, var būt vajadzīga pašreizējo pasākumu stiprināšana un resursu līdzsvarošana. Jaunieši un to starpā vismazāk kvalificētie joprojām sastopas ar grūtībām iesaistīties darba tirgū. Šajā saistībā pasākumi māceklības atbalstam līdz šim ir nodrošinājuši pozitīvus rezultātus. Bet sākotnējā profesionālā izglītība un apmācība, ko piedāvā, jo īpaši skolas ietvaros un

pakalpojumu nozarēs, nav pietiekami savienota ar nodarbinātības iespējām. Turklāt skolēni no nelabvēlīgas vides bieži vien tiek ievirzīti sākotnējā profesionālajā izglītībā, kas izskaidro arī lielo mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas īpatsvaru, tādējādi veicinot augstu nevienlīdzību izglītības ziņā. Sociālekonomiskā statusa ietekmes uz studentu sekmēm rādītājs ir visaugstākais ESAO.

(13) 2016. gadā no iedzīvotājiem darbspējīgā vecumā, kas dzimuši ārpus ES, bija nodarbināti tikai 54,5 %. Ārpus ES dzimušu sieviešu nodarbinātības līmenis (45,4 %) bija viens no zemākajiem Savienībā. Nodarbinātības līmeņa atšķirības starp ārpus ES dzimušajām un Francijā dzimušajām personām 2016. gadā pieauga līdz 17,5 procentpunktiem (23,7 procentpunkti attiecībā uz sievietēm). Ārpus ES dzimušo personu sliktie rādītāji samazina vispārējā nodarbinātības līmeņa rādītāju un rada pastāvīgu darbaspēka nepilnīgu izmantošanu. Arī otrās paaudzes imigranti saskaras ar nelabvēlīgiem nodarbinātības rezultātiem, kas nav izskaidrojami ar vecuma, izglītības un prasmju atšķirībām. Turklāt izglītības rezultātu atšķirības ir noturīgas, jo otrās paaudzes imigranti tikai daļēji panāk atsauces rādītāju. Lai risinātu šo problēmu, ir nepieciešama visaptveroša stratēģija, tostarp jo īpaši mērķtiecīgi pasākumi attiecībā uz valodu prasmēm, prasmju uzlabošana un apmācība, konsultēšana darba jautājumos un cita mērķtiecīga aktīva darba tirgus politika. Lai veicinātu līdzdalību darba tirgū, ir svarīga reāla piekļuve pakalpojumiem, kā arī vēršanās pret diskriminējošām darbībām, kas ietekmē ārpus ES dzimušo un otrās paaudzes imigrantu pieņemšanu darbā.

(14) Kopš 2013. gada minimālajai algai Francijā piemēroti indeksācijas noteikumi. Saistībā ar zemu inflāciju un algu pieauguma palēninašanos minimālās algas pieaugums ir bijis mazāks nekā atsauces algas pieaugums. Lai gan minimālā alga salīdzinājumā ar vidējo algu ir augsta, darbaspēka izmaksas minimālās algas līmenī tika samazinātas ar atbrīvojumiem no sociālajām iemaksām. Minimālās algas palielināšana rada atalgojuma pieaugumu vairumam darba ņēmēju kategoriju, un pastāv risks, ka tā var izraisīt augšupēju algu sablīvēšanu. Lai gan minimālās algas indeksācija ir svarīga darba ņēmēju pirktspējas saglabāšanai, pašreizējais indeksācijas mehānisms varētu kavēt vajadzīgo vispārējo algu korekciju. Turklāt pašreizējā augstā bezdarba apstākļos pastāv risks, ka darbaspēka izmaksas minimālās algas līmenī kavē mazkvalificētu cilvēku nodarbinātības iespējas. Neatkarīgu ekspertu grupa katru gadu izvērtē minimālo algu Francijā un sniedz nesaistošus atzinumus par tās attīstību. To viedoklis par *ad hoc* palielinājumiem līdz šim vienmēr ir ticis ievērots, un tam ir nozīmīga loma šādu *ad hoc* palielinājumu ierobežošanā.

(15) Ar 2016. gada augusta likumu par darbu, sociālo dialogu un profesionālās izaugsmes iespējām Francija ieviesa pasākumus nolūkā uzlabot uzņēmumu spēju pielāgoties ekonomiskiem cikliem un samazināt darba tirgus segmentāciju. Jaunajā tiesību aktā ir izskaidroti noteikumi par atlaišanu, kuras pamatā ir ekonomiski iemesli, paplašināta lielākā daļa uzņēmumu līmeņa līgumu un paaugstināta koplīgumu efektivitāte. Pastāvīgi augstais bezdarba līmenis noslogojis bezdarbnieku pabalstu sistēmas ilgtspēju. Šajā sakarā sociālie partneri 2017. gada martā panāca vienošanos par jaunu bezdarbnieka pabalstu regulējumu, kuru apstiprināja valdība un kura mērķis ir samazināt gada deficītu par EUR 1,2 miljardiem.

(16) Lai gan Francija ir uzlabojusi vispārējo normatīvo darbību, tās uzņēmējdarbības videi salīdzinājumā ar galvenajiem konkurentiem joprojām raksturīgi vidusmēra rādītāji. Jo īpaši, neraugoties uz nepārtrauktajiem vienkāršošanas centieniem, uzņēmumi joprojām saskaras ar lielu regulatīvo slogu un tiesību aktu straujām izmaiņām. Tas ir viens no galvenajiem šķēršļiem privātām investīcijām. Ar vienkāršošanas programmu Francija ir veikusi pasākumus, lai mazinātu uzņēmumu administratīvo slogu, taču viena piektdaļa pasākumu, kas pieņemti pirms 2016. gada, līdz 2017. gada maijam vēl nebija īstenoti. Tajā pašā laikā sliekšņa efekti turpina ietekmēt uzņēmumu attīstību, ietekmējot to ekonomisko un tirgus darbību rezultātus. Palielinātās sociālās un nodokļu saistības, ko piemēro uzņēmumiem virs noteikta skaita darba ņēmēju, var atturēt minētos uzņēmumus no darbības izvēršanas, kas ļautu eksportēt un radīt inovācijas. Šie sliekšņa efekti savukārt var ietekmēt uzņēmumu ražīgumu, konkurētspēju un internacionalizāciju. Empīriska pieredze liecina, ka 10 un 50 darbinieku sliekšņi darba devējiem jo īpaši dārgi izmaksā, savukārt Francijas ekonomikai ir raksturīgs nesamērīgi mazs tādu uzņēmumu īpatsvars, kuri pārsniedz minētos sliekšņus, tādējādi, šķiet, ka pastāv saikne starp šīm divām parādībām.

(17) Vairākās nozarēs konkurence pakalpojumu jomā ir uzlabojusies, tomēr dažās ekonomiski nozīmīgas nozarēs, piemēram, grāmatvedībā, arhitektūrā, aprūpes pakalpojumos mājās, viesnīcu un ēdināšanas pakalpojumos, taksometru un transportlīdzekļu nomas pakalpojumos joprojām ir raksturīga zema konkurence un/vai normatīvie šķēršļi. Attiecībā uz minētajiem pakalpojumiem joprojām pastāv šķēršļi, jo īpaši pārmērīgas regulatīvās prasības, un tie kavē darbības sākšanu vai ierobežo iedarbīgu konkurenci. Minēto šķēršļu mazināšana ļautu esošajiem vai jauniem uzņēmumiem, izmantojot jaunās tehnoloģijas un digitālos risinājumus, palielināt savu konkurētspēju un/vai ienāk

tirgos un sniegt labumu patērētājiem, nodrošinot zemākas cenas un augstāku pakalpojumu kvalitāti. Lai to panāktu, Komisija 2017. gada janvārī kā daļu no pasākumu kopuma šķēršļu likvidēšanai pakalpojumu tirgū uzsāka savstarpēju izvērtēšanu, aicinot dalībvalstis izvērtēt tajās pastāvošos attiecīgos šķēršļus, kas ierobežo pieeju konkrētām profesijām.

(18) Inovāciju sekmes Francijā nav samērojamas ar tām, ko gūst Eiropas līderi inovācijas jomā. Joprojām pastāv augsta sarežģītības pakāpe un problēmas sagādā vispārēja koordinācija. Atšķirības starp piešķirto valsts atbalsta apjomu un Francijas viduvējiem inovācijas rezultātiem rada šaubas par to, cik efektīvs ir valsts atbalsta mehānisms. Jo īpaši netiek optimāli īstenota sadarbība starp sabiedriskā sektora pētniecību un uzņēmumiem, un tas bremzē inovāciju sistēmas ekonomikas izlaidi.

(19) 2017. gada Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir veikusi Francijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2017. gada ziņojumā par valsti. Tā ir arī izvērtējusi 2017. gada stabilitātes programmu un 2017. gada valsts reformu programmu, kā arī pasākumus, kas veikti saistībā ar iepriekšējos gados Francijai adresētiem ieteikumiem. Izvērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Francijā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.

(20) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2017. gada stabilitātes programmu, un tās atzinums [1] ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā turpmāk.

(21) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2017. gada valsts reformu programmu un 2017. gada stabilitātes programmu. Tās ieteikumi, kas sniegti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu, ir atspoguļoti 1.–4. ieteikumā,

AR ŠO IESAKA Francijai 2017. un 2018. gadā rīkoties šādi.

1. Nodrošināt atbilstību Padomes 2015. gada 10. marta ieteikumam saskaņā ar pārmērīga budžeta deficīta procedūru. Ņemot vērā to, ka ir jāstiprina pašreiz notiekošā atlabšana un jādrošina Francijas publisko finanšu stabilitāte, 2018. gadā īstenot ievērojamus fiskālos centienus atbilstīgi Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas prasībām. Visaptveroši pārskatīt izdevumu posteņus nolūkā palielināt efektivitāti un panākt izdevumu ietaupījumus.

2. Konsolidēt pasākumus darbaspēka izmaksu samazināšanai nolūkā pēc iespējas palielināt to efektivitāti, neietekmējot budžetu, un vairot to ietekmi uz nodarbinātību un investīcijām. Paplašināt kopējo nodokļu bāzi un veikt turpmākus pasākumus nolūkā īstenot plānoto uzņēmumu ienākuma nodokļa likumiskās likmes samazināšanu.

3. Uzlabot darba meklētāju, jo īpaši mazāk kvalificēto darba ņēmēju un migrantu izcelsmes personu piekļuvi darba tirgum, tostarp pārskatot profesionālās izglītības un apmācības sistēmu. Nodrošināt minimālās algas attīstības atbilstību jaunu darbvietu izveidei un konkurētspējai.

4. Turpmāk samazināt regulatīvo slogu uzņēmumiem, tostarp īstenojot vienkāršošanas programmu. Turpināt likvidēt šķēršļus konkurencei pakalpojumu nozarē, tostarp uzņēmējdarbības pakalpojumu un reglamentēto profesiju jomā. Vienkāršot valsts inovācijas atbalsta shēmas un uzlabot to efektivitāti.

Briselē, 2017. gada 11. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

T. TÕNISTE

[1] Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.